

give Tanken om en Havn ved Stagen, da der jo ikke kan være Tale om for 2,000 Mennesker at udgive 2 Millioner til en Havn. Dette forandrer imidlertid ikke i nogen høj Grad min Anskuelse om, at det vigtigste for Stagen er Havneopgangsmaalet. Jeg sagde dengang, og jeg skal gjentage det, at det, som Stagen trænger til, er en Havn, da kan der ikke faaes en Havn, bliver det i alt Fald for mig mere og mere klart, at en Jernbane ikke vil gjøre den Havn, som man tror, idet hverken Fiskepriserne ville blive synderlig høiere, eller Fiskeriet vil kunde udvilde sig i nogen særlig høj Grad ved Jernbanen. Disse Bemærkninger maa jeg tilstaa jeg fastholder. Som jeg sagde dengang er Hovedsagen for mig Principet, idet vi her ere inde paa en Politisk, der forekommer mig temmelig farlig, da der vil kræve store Summer. Jeg kan nemlig ikke se Andet, end at store Udgifter maa blive Følgen, naar vi slaar ind paa den Vej, som her er begyndt. Thi jeg kan ikke tro Andet, end at Konsekvensen af dette Anlæg maa føre med sig, at man ogsaa andetsteds kommer til lignende Jernbanebygninger, og jeg kan da ikke forstaa Andet, end at vi i saa Fald maa gribe til andre Udveje for at opnaa Midler dertil. Enten nu Midlerne skulle komme gennem nye Skatter eller gennem Laan, vil jeg nødig gaa med til slige Foretagender, og derfor vil jeg, som jeg allerede tidligere har gjort, anbefale det høie Thing at være varsom med Anlæg som det nærværende.

Ethyr: De Ord, vi have hørt af den ærede Taler, som nu satte sig, give mig Anledning til at fremkomme med et Par Bemærkninger. Jeg er hjemmehørende i den Egn, hvor denne Bane skal anlægges, idet Frederikshavn er min Fødeby, og jeg har betragtet den som mit Hjemsted i 35 Aar. Jeg har derfor haft Leilighed til at færdes en Del der, og jeg har endogsaa for at lære Altitaturen bedre at kjende, engang gjort en Fodtur fra Frederikshavn til Stagen. Jeg tror saaledes at kjende de lokale Forhold noget, og jeg vil derfor tillade mig at gjøre den Bemærkning, at efter min Mening er dette Jernbaneanlæg en ganske særlig heldig Plan. Jeg tror, at Mange med mig dog ville indrømme, at en By som Stagen har Krav paa at have en nogenlunde god Forbindelse med Omverdenen — jeg siger udtrykkelig en nogenlunde god Forbindelse — i. Et. en nogenlunde god Vandvei, men en saadan findes ikke der og vil ikke, som de lokale Forhold ere, kunne anlægges uden meget store Bekost-

ninger, Bekostninger, som maaſte ville blive ligesaa store som de, der ville være forbundne med Anlægget af denne lette Bane. Forholdet er jo nemlig dette, at paa en Strækning af omtrent 3 Mil findes der ikke Andet end Sand; det Materiale, som skal bruges til Anlægget af Vandveien, haade Sten, Grus og Ler, skulde altsaa kjøres pr. Aar paa en meget lang Strækning. Derfor vilde Anlægget af en saadan Vandvei blive overordentlig kostbar, og Bedlighedsbølsen af den vilde af samme Grund blive overmaade dyr. Jeg tror derhos rigtignok, at man maa sige, at Anlægget af en Jernbane har større Betydning for Stagen netop som Fiskested, idet den kan i en vis Forstand erstatte en Havn. Hvad Stagen nu lider under, er, at dens Produkt, Fiske, taber for meget paa Veien til Frederikshavn ved den lange Kjørsel; det vilde indgaaes ved en Jernbaneforbindelse til Frederikshavn. Det glæder mig saaledes meget, at dette Lovforslag er blevet modtaget med Selvillie af dette Thing, og jeg onsker kun at give det mine bedste Ønsker med paa Veien paa dets videre Vandring gennem Rigsdagen og over i det andet Thing.

Blong: Jeg er hverken født i Stagen eller i Frederikshavn, men jeg har overmaade stor Interesse for Danmarks Fiskebefolkning i det Hele taget, fordi jeg efter mange Aars Kjendskab til den vil erkjende, at den besidder fortrinlige Egenstaber, som ikke findes i mange andre Samfundsklasser. Jeg har alligevel stor Betænktheds ved at stemme for dette Lovforslag, fordi jeg ikke tror, at en Jernbane paa nogen Maade kan erstatte Stagen det, som en Havn vilde være for den; deri er jeg enig med det ærede Medlem fra 6te Kred (Whleseldt-Laurvig), som nylig havde Ordet, og jeg skal sige de Herre hvorfor. Der er afgivet en Betænkning fra Fiskeriinspektøren, hvis Dygtighed og Sagkundskab jeg ikke skal nedsette eller mistænkeliggjøre. Men han drager tilsiids i Betænkningen en Slutning, som jeg tror paa det Bestemte at maatte modsig. Han siger nemlig, at Stagens Kystfiskeri ganske vist i de sidste Aar er aftaget saaledes, at Fiskerne ere begyndte at fiske paa det aabne Hav med Kvaer, Kuttere eller andre Døksfartøier, men at dette Storfiskeri er aftaget i et enkelt Aar, nemlig i 1885, og kan fremdeles ventes at ville aftage, naar Kystfiskeriet bedrer sig, hvad han antager vil ske. Men det er ikke efter min Mening rigtig at tro, at Kystfiskeriet vil tiltage og Kvaernes Antal aftage. Sjællands Nordkyst bestyres jo af det samme Hav, der befylder Stagen,